

Пловдивски Известия

„Свѣтлината е най-голъмата носителка на прогреса, тамъ гдѣто тя владѣй, мрака нѣмей“.

ВѢСНИКЪ ЗА ПОЛИТИКА, ТЪРГОВИЯ,

Народно-Либераленъ органъ.

Библиотека „Съгласие“
Индустрия

Пловдивъ

Тамъ гдѣто оралата сѫ свѣтливи, а саблите рѣждиви и народа и царя сѫ щастливи“.

В. „Пловдивски Извѣстия“ излиза три пъти въ мѣсца на 5, 15 и 25 число всѣки мѣсецъ. Абонаментъ: за година 4 л., половина година 2 л. За странство се прибавятъ пощенски разноски, всичко въ предплатата. Абонаментъ се приема въ пощенски и гербови марки. Всичко чо се отнася до вѣстника се изпраща на администрацията му, която се помѣща въ печатницата „Надежда“ на Карабелевъ, Каравановъ & Игнатевъ, улица „Александровска“ № 649. Необнародвани рѣкописи не се повръщатъ. Не платени писма не се приематъ. За публикуването на разни обявления се плаща по споразумение.

— Единъ брой 10 стотинки. —

Урежда Редакционенъ комитетъ.

— Единъ брой 10 стотинки. —

По поводъ решението на общото събрание отъ членовете на Народно-Либералната партия въ градът и околията ни, станало на 5 Юни т. г., на което събрание присъстваха почти всички по видни партизани на партията и слѣдъ дѣлга разисквана по възникналия споръ, между партизаните, се взе рѣшене и се избра една деветочленна комисия, състояща се отъ г. г. Народнитѣ представители Ев. Славовски, Хр. Никифоровъ, Д-ръ Думановъ, Тр. Дундаковъ, Ан. Митовъ, Ив. Мандиковъ и Т. Хр. Бѣрдаровъ и приятелите г. г. Т. Димитровъ и К. Ламбровъ, които съвместно съ спорящите се страни да разрешатъ спора и си съставятъ нужния протоколъ, като се помѣжчатъ да изгладятъ всичко по между спорящите се, и имъ внушътъ да прѣстанатъ да се гонятъ, а се прѣдадътъ на работа и помислятъ какъ по добрѣ да организиратъ партията. Това събрание взе рѣшене, чо то вѣстника ни до рѣшението на комисията да не излаза, което ний сторихме въпрѣки нашата воля и желание съ което дойдохме и доказаме, прѣдъ приятели и тамъ гдѣто трѣба, чо ний сме се рѣководели и рѣководимъ отъ идеята, чо то парията ни да се развива и организира по правилния си путь, а не да се дезорганизира и то тѣкмо тогава, когато браздитъ на управлението сѫ повѣрени въ нѣйтѣ рѣдъ. Спора ни е билъ и ще бѫде чо то парията да изгладятъ всички сериозни мѣрки.

Отъ Редакционній Комитетъ.

гр. Пловдивъ, 24/VII 1904 г

Огъ нѣколко врѣме насамъ почти цѣлата прѣсса въ страната ни се занимава на ново по нашите отношения съ съсѣдната намъ Отоманска империя, които благодарение пословичната непоправимост на турчина, грозятъ въ скоро врѣме да достигнатъ своя разрывъ.

Всѣкиму е известно, чо слѣдъ Мюрцщенската срѣща на двамата императори, за обѣднение положението на братията ни отвѣдъ Рила и Родопите, на Турция й се наложи да ввѣде въ управлението си извѣстни реформи, които, ако и маловажни, при едно истинско прилагане, дѣйствително щѣха да принесатъ извѣстно обѣднение въ положението на роба.

Увѣжданието на тия реформи бѣ, тѣй да се каже, подпомогнато въспомѣдливие и отъ съглашенето, което нашето правителство, по дипломатически начинъ постигна отдѣлно съ Турция, при условия, които всѣкиму сѫ извѣстни и нѣма защо тукъ да ги повтарямъ. Нѣма нужда да казваме, чо условията, които това съглашение налагаше на Бѣлгария, бѣха своеувѣдено исполнени искрено отъ

Комисията се сѣбра и слѣдъ като

изслуша едната и другата отъ спорящите се страни, си състави нуждниятъ протоколъ, когото испрати тамъ гдѣто трѣба, макаръ, чо нѣкой отъ

членовете на тая комисия отказаха да подпишатъ протокола, подъ разни предлоги и си заминаха бѣзъ дакажатъ своето мнение, което показва на-гледно тѣхната добѣсть и искреностъ.

Ето защо не излиза вѣстника ни толкова врѣме, за което просимъ най-учтиви извинения отъ нашите читатели, а пай-вече отъ плативши си абонати, на които обѣщаваме, чо ще се издѣлжимъ въ скоро врѣме.

Една отъ причините за не излизането на вѣстника ни е и тая, защото редакционній комитетъ бѣ рѣшилъ да си достави своя собственна печатница, която вече си и достави, но до гдѣто да извѣрши това и напреди печатницата, се измина доста врѣме, та и това може да се вземе като причина за не излизането на вѣстника ни толкова врѣме.

За напредъ вѣстника ни ще излиза редовно три пъти въ мѣсца, на угольменъ форматъ. Той ще излиза на 5, 15 и 25 число, всѣки мѣсецъ и ще ратува за правилното и склонно прилагане принципите на Народно-Либералната партия, подъ знамето на която партия той се е движелъ до сега, ще се движи и за въ будаше. При това вѣстника ни ще се мѣчи да дава всички съѣденія и полезни съѣти по тѣрговията, земедѣлѣето, индустрията и изобщо по поминака на населението. За доброто му съиска и подобрѣніе въ всѣко отношение, редакционній комитетъ е взелъ всички сериозни мѣрки.

Отъ Редакционній Комитетъ.

Бѣлгарското правителство, макаръ отчеги въ ущѣрбъ на дѣржавній интересъ.

Съмнение не иска, чо правителството ни, въ исполнение на условията по това съглашение се е рѣководило отъ единственото желание да може въпроса за съдбата на нашъ брати да бѫдѣ разрѣшенъ по миролюбивъ начинъ, разбира се въ поза на пародната ни кауза и за тоза то е изчерпало и послѣднитѣ химитарни срѣдства.

Така ли, обаче, постъпилъ противъ страна — Турция въ исполнение на условията, които по единъ официаленъ начинъ бѣ декларирали? Но и съвсѣмъ пе. Турция, съ свойственната ней пословична тактика: „оладжакъ“, безъ прѣувѣдѣніе, може да се каже, нищо, ама абсолютно, чо не е испълнила и немислимъ е даже нѣкога нѣщо да испълни. Вмѣсто постепенного демобилизирание на войскъ си, виждаме, че вмѣсто распутина 1000—2000 души се свикватъ повн 3000 души; вмѣсто да си срѣдъ силите да си военни приготовления, виждаме поржчки, слѣдъ поржчки на оржия и разни военни материали! Това може да покаже всичко друго, но не може да убѣди никого, че Турция има желание да разрѣши по миролюбивъ начинъ конфликта съ насъ, и че турчина и днесъ е такъвъ, какъвът е билъ и прѣдъ 500 години, че за него реформираніе и прогреѣ сѫ идеи съвѣршенно чужди.

Веднажъ така поставена работата, мислимъ, че врѣме е вече хуманосъта и всички дипломатически стремежи, за изравнение на конфликта по миролюбивъ начинъ, да отстѫпятъ свое мѣсто на топа и хладното оржие, за да могътъ и тий дакажатъ свойта послѣдна лума — рѣшилъ факторъ въ всички мѣждународни съглашения. Само слѣдъ като непоправимата Турция испита участъта на своя девизъ „калжченъ аламжихъ, калжченъ верилджеъ“, само тогава казваме, че ще преклони своя непоколебимъ вратъ и не само ще приеме на драго сърдце да ввѣде всички реформи, но ще се съгласи на много по голѣми, даже териториални отстѫпки, каквито за сега никакъ не иска отъ нея. Справѣдливата ни народна кауза, ни дава достатъчно куражъ да се надѣваме въ сполучливъ исходъ за насъ, въ неравната борба съ петь вековний ни тиранинъ. Водими отъ това и прѣдъ видъ че сегашното ни Бѣлгарско правителство е испытило всичко възможно за поставяне народната ни отбрана на високата да може всѣкога да посрѣщу съ отворени гърди всѣкаква

евентуалностъ, ний съ спокойна съвѣсть гордо и неустранимо ще чакаме рѣжвицата, която народнитѣ ни врагове тѣкмятъ да ни хвѣрлятъ. Прочее, съ настъ е Богъ.

Do Почитаемата редакция на в. „Пловдивски вѣстия“.

Отъ нѣкое врѣме насамъ впечатъ съобщи за нѣкаква си болѣсть по облагороденитѣ американски лози въ Видинъ, а в. „Бъдрия“ отиде още по далечъ като че инспекторитѣ по земедѣлието и мали заповѣдъ отъ Министерството да съобщатъ това на лозаритѣ и да не садятъ повече отъ два декари пространство. Питаме пие, може ли та-кова глупаво разпореждане да сѫществува ако дѣйствително има такъвъ опасна болѣсть по американски лози. Отговора оставамъ за смѣшка в. „България“.

По поводъ на горното пие, които сме натоварени съ завѣжданието и прѣглеждането на Пловдивските градски възобновени лози считаме за свой дѣлъ да упovѣстимъ чрѣзъ уважа-мия вѣстникъ „Пловдивски Извѣстия“ на заинтересованитѣ лозари, че болѣститѣ коитѣ ги има по присаденитѣ лози сѫ сѫщигъ тѣзи които ги има и по нашенските лози, а освѣнъ тѣхъ, прѣспособяванието на американската лоза къмъ почвата и нейното сродство съ нашенската. Обаче щомъ се знае коя почва за кой сортъ отговаря и коя американска прѣчка съ коя нашенска се прѣхваща, то по-слѣднитѣ незгоди се прѣмахватъ.

Ние прѣглеждахме почти всичките градски възобновени лози и за голѣма наша радостъ казваме, че всичките почти, съ мнозина малки исключе-ния, вирѣятъ отлично и много добре сѫ гледани. Лозята които иматъ не-normalno râstenie, които желтѣятъ, се дѣлжатъ главно на слѣдното:

1) Садени сѫ сортове на не от-говаряща — неподходяща почва.

2) Садени сѫ на постоянно мѣсто за лозе присадени прѣчки безъ прѣварително укореняване и прѣхваща-ние, а така сѫщо садени сѫ страти-фицирани прѣчки на постоянно мѣсто бѣзъ да бѫдатъ на есенъ прѣчиствани т. е. класифицирани, не сѫ избрани така, както би трѣвало да бѫдатъ. Нашите лозари като видятъ че калема е споенъ отъ едната страна тѣ казватъ, че той ще залѣе и отъ дру-гата и така си оставатъ да расте.

3) Садени сѫ второкласни или долнокачествени лози, които още въ третата година започватъ да слабѣятъ.

4) Садени сѫ не здравъ мате-риалъ полуизмрѣзали или полуисъх-али. Такива лози още на втората

година започват да слабеят, защото нѣматъ нуждната храна и най-послѣ

5) Има доста лози поврѣдени при обработката вслѣдствие на което (такива лози) започват да желтѣят или се растѣт.

Има малки пипениеристи които продаватъ євтини прѣчки каквито иматъ и каквито имъ искатъ. Г-нъ Владевъ, Фердинандски инспекторъ по земедѣлието, разправяше въ минологодишния курсъ, че нѣкой пипениерист отъ Берковско имали въ разсадника си за майки само Порталисъ, Монтикола и още единъ (не помнимъ кой) сортъ. Като отишель г. Боскъ да опредѣли съответните сортове за почвите на лозарите, казалъ имъ, че подхождатъ повече хибриди. Като си заминалъ г. Боскъ пипениеристите промѣнили етикетите на сортовете т. е. Порталисъ станалъ 3309 и т. н. По всѣка вѣроятност каквито сортове имъ поискатъ лозарите такива и ще получатъ. Безъ повече да се простираме, ние съвѣтваме този да не сѫ тревожатъ отъ ни

а „филоксера“ по американскиятъ

Ако съществуващите такава болю тѣхъ, то сигурно Французи, ч. др. нѣмаше и сега да кулести успѣхъ американската а подновяватъ веичките си чи лозя.

и се нѣкой дертлия около гария“ иска да скромпометира копае едва започнато дѣло — новяванието пропадналитъ отъ филоксера лозя съ противостоящи американски лази.

На свѣршване ще кажемъ на напитъ лозари слѣдните кратки упътвания:

1) Да се снабдяватъ съ американски лозови прѣчки отъ добре извѣстни тѣмъ пипениеристи, съ чиети сортове.

2) Да садятъ въ лозето си такива сортове каквито имъ се прѣпъръжватъ отъ училището.

3) Да садятъ по вѣзможностъ укоренени прѣхванати лози и то само първокласни.

4) Ако нѣкои садятъ направо стратифицирани прѣчки трѣба на есенъ да ги класифициратъ, да ги подложатъ на пробитъ, които имъ сѫ извѣстни. Нека бѣдатъ немилостиви къмъ прѣчките, нека добре ги извѣзватъ при присаденото място и на разни страни, нека не се боятъ че ще се счуянятъ не добре прѣхванатите и да турятъ или да оставятъ въ земята само тѣзи, които не покажатъ никакъвъ отворъ при присаденото място и

5) Да внимаватъ що купения материалъ да бѣди здравъ.

Тѣзи които иматъ пожелѣли главини да ги прѣскатъ съ 1 до 2 % зеленъ камъкъ въ 100 литри вода. Прѣскаките които се употребяватъ въ случая сѫ същите тѣзи съ които си служимъ и при перноспората. Или могатъ да поливатъ на всѣка пожълтѣла главина около 10 литри отъ горния разтворъ само че въ такъвъ случаи трѣба да турятъ на 100 литри вода 10 — 12 килограма зеленъ камъкъ. Тази работа могатъ да извѣршатъ и сега.

И. Боскъ.

Ж. Драговъ.

Борба противъ алкохолизма.

(Продължение отъ брои 16.)

Болѣсти които застрашаватъ алкохолика.

Ако алкохолика, изнуренъ и прѣждѣрѣменъ старецъ, не умрѣ вслѣд-

ствие разрушението на органите, причинено отъ погълнатия алкохолъ, той е застрашаванъ на всѣка минута отъ разни и винаги сериозни болѣсти, които ще разгледаме на кратко. Щастливи сѫ фамилийтѣ, когато внезапната смърть имъ отнеме тѣзи нещастици, прѣди да сѫ станали пристъпници. Мѣжду болѣстите които застрашаватъ алкохолика, най-важни сѫ туберкулозата и лудостта. На всѣкадѣ гдѣто алкохолизма дѣржи първенство, ний виждаме успоредното увеличение на спомѣнатите двѣ болѣсти, заедно съ самоубийството и пристъпността.

Туберкулоза. Най-голѣмите жертви на човѣчеството сѫ причинени отъ туберкулозата (охтиката), която въпрѣки всѣобщите усилия за борба противъ тази ужасна болѣсть, продължава своите уношения, повече отъ колкото всичките епидемически болѣсти, събрани на едно.

Туберкулозата е болѣсть заразителна и слѣдователно болѣсть която може да се избѣгне. Тя е причинена отъ единъ микробъ нареченъ бацилъ на Кохъ (Bacille de Koch) който се локализира най-често въ бѣдите дробове.

Бацила на Кохъ и самия организъмъ, сѫ главните фактори за разпространението на охтиката. Още преди 50 години великиятъ професоръ Гроусеъ е казалъ „посѣйте въ първата и вътъ не ще поженете нищо; посѣйте въ добра почва и вътъ ще имате изобилия жетва“. Същото нѣщо може да се каже и за охтиката. Или съ други думи, за да може единъ човѣкъ да стане охтичавъ, необходими сѫ дѣлъ условия: първо зърното, което въ дадения случай е бацила на Кохъ, и второ, почвата т. е. способността на организма да развие зърното — личина вѣзприемчивостъ, която е вродена или придобита.

a. Вродена вѣзприемчивостъ. Вѣзприемчивостта на организма къмъ микроба на Кохъ, е вродена въ дѣцата на охтичави родители. Тѣзи дѣца обаче не се раждатъ охтичави. и сило прѣдразположени къмъ тази болѣсть. Названието наследствена охтика, слѣдователно, не е право. Между хиладитъ аутопсий направени върху новородени дѣца, до сега не сѫ намѣрени бѣдите имъ дробове, заражени отъ туберкулоза.

b. Придобита вѣзприемчивостъ. Здравиятъ организъмъ може да стане способенъ за вѣзприемание на охтиката вслѣдствие на остри или дълготрайни болѣсти. Така дѣйствува бронхита, пневмонията, плеврита, дребната шарка, захарната болѣсть, лудостта и пр.

Най-важниятъ факторъ който обрѣща единъ съвѣршено здравъ организъмъ въ туберкулозенъ е безсъмнение **алкохолизъмъ**. Това влияние на алкохола е доказано не само отъ лѣкаря, който при изслѣдване на болния открива една причина на прѣдразположение, нѣ и отъ статистическите свѣдѣния, които твърдятъ съ най-голѣма положителностъ, че туберкулозата е най-много разпространена въ граници гдѣто спиртните питиета се много употребяватъ. Доказано е, че продаватъ на спиртните питиета сѫ често алкохолици и въ същото време охтичави. Върху 1000 души умрѣли продавачи на спиртни питиета, 700 души умиратъ отъ туберкулоза. Съществува слѣдователно една **алкохолна охтика**, както я нарича Zancereaux, съ особенъ характеръ на развитие, по-лѣсно изличима, ако болния се откаже за винаги отъ порока си. Отъ 2162 случая отъ туберкулозни заболявания, Zancereaux е отбѣгълъ слѣдующата етимология:

Алкохолизъмъ	1218
Мизерия, липса на чистъ	
въздухъ и пр. . . .	812
Наслѣдственостъ	91
Заразяване	41
Всичко .	2162

Отъ горната статистика се вижда явно, че съ уничтожението на алкохолизма, туберкулозата намалява съ повече отъ половината, нѣщо което е отъ твърдѣ голѣма важностъ, както въ икономическо, така и въ политическо отношение за една страна.

Споредъ Zaguet 72 % отъ охтичавите, сѫ прѣди всичко алкохолици, когато тази пропорция, споредъ D-g Coustan се възкачва отъ 88—90 %.

Туберкулозата се срѣща на всѣкадѣ и въ всичките класи на обществото, както между бѣдните, тѣй и между състоятелните. Мизерията, слѣдователно, не е единственото условие за разпространение на тази ужасна болѣсть. Заразата и всички причини, които ослабватъ организма, сѫ фактори за нейното успѣшно разпространение. Кое ослабва повече организма отъ колкото редовното употребление на спиртните питиета? Алкохолъ, съ други думи, е мощнъ факторъ за развитие на охтиката и при борбата противъ нея, най-важна роля играятъ спиртните питиета.

Лудостта. Алкохолизъма е най-важната путь на лудницата. Най-видѣхме, че черния дробъ и мозъка сѫ най-достъпните органи за спирта, който се намира въ чисто състояние въ мозъчната материя.

Извѣстно ни е още, че това съприкоснене не е безразлично за този благороденъ органъ, въ който се крие вицата способностъ за мислене, за разсѫждаване.

Слѣдъ постепеното ослабяване на намиращата, алкохолика, почва да страда отъ бѣзсънине, главободие, халюцинацији, delirium tremens и пр., които съвѣршватъ за нещастие, съ изгубване на разума — най-вицата способностъ, присъща на човѣкъ. Лудостта, подъ всичките си форми, е слѣдователно едно отъ най-честите следствия отъ злоупотребението на алкохола. Колко велики мисли сѫ станови жертва на спиртните питиета! Колко учени съ характери сѫ съсиранни отъ този навикъ.

Лудостта е помрачаване на душевните способности, въ единъ нормаленъ човѣкъ. Тя се представява подъ разни форми, една отъ друга по чудновати и отвратителни. Тѣхното описание не влиза въ рамките на настоящиятъ редове.

Въ повечето случаи алкохолъ причинява печални мани. Болния е меланхоликъ, печаленъ защото си вѣбразява, че е оненправданъ, че го прѣслѣдватъ и се бои на всѣка минута отъ засада. Той страда или мисли, че поради него страда цѣлото човѣчество и търси случай да се погуби. Халюцинациите играятъ важна роля въ разните форми лудости. Алкохолика чува и вижда фалшиви представления, които го плашатъ и каратъ да страда. Той вѣрва въ тѣхъ и пристава да се хране, понеже вижда заинтересовани лица, които искатъ да го отровятъ. Въображаеми убийци го прѣслѣдватъ на всѣкадѣ и той не намира мѣсто за да се скрие.

Статистическите изчисления сѫ достатъчно класифицирани за да ни убѣдятъ въ врѣзката която съществува между алкохолизма и лудостта. Увеличението на консумацията на спиртните питиета въ една страна, влече слѣдъ себѣ си и умножението на числото на лудите. Отъ 1860 до

1898 година въ Франция числото на умоповредените е станало четвърто, успоредно съ увеличаващата се консумация на алкохолъ. Доказано е, че около 60 % отъ пансионерите въ разните лудници, сѫ прѣди всичко алкохолици, отъ които 14 % само сѫ жени.

Споредъ забѣлѣжителната анкета на Cloude върху лудостта въ свѣрзка съ злоупотребението на спиртните питиета въ Франция прѣзъ годините 1861 до 1885, излазя че върху 80593 затворени луди отъ междии полъ, 16932 т. е. 21 % сѫ биле прѣди всичко алкохолици и дължели умопомрачението си на спиртните питиета. Прѣзъ сѫщия периодъ, отъ 16772 жени-луди, 3356 или 5 % сѫ полули вслѣдствие злоупотребението на алкохола. Въ Англия изчисляватъ приблизително 20 % умопомрачени отъ алкохолизъмъ. Споредъ Басть, въ Германия, върху 32068 затвордни луди прѣзъ 1886 до 1888 година 3531 т. е. 11 % страдали отъ алкохоличенъ делиръ. Отъ друга страна, твърди сѫщия авторъ, че отъ 12288 болни, върху които е било възложено да се постави причината на заболѣванието, 2836 т. е. 23 % сѫ дължели нещастието си положително на алкохолизма.

Алкохолиците сѫ, не само застрашавани отъ умопомрачение, слѣдствие разрушението на организма отъ алкохола упражнява върху нервната система, нѣ тѣ възпроизвѣждатъ поколение въ което нитоксикацията и израждането се съхраняватъ и прѣдразполагатъ къмъ лудости, идиотизъмъ, епилепсия, обща парализия. Почти вицаги, родители на единъ лудъ сѫ злоупотребявали съ спиртните пигнета. Дѣца наѣннати въ време на пиянство иматъ обикновено первично прѣдразположение, когато дѣцата на алкохолиците родители сѫ почти вицаги идиоти.

Слѣдва.

ХРОНИКА

— **Нашиятъ приятелъ** г. Цвѣтанъ Каравановъ е назначенъ за начальникъ клона на земедѣлската банка въ градътъ ни, а досѣдящия и. д. начальникъ г. С. Чанковъ се прѣмѣща за Каенъръ въ клона отъ сѫщата банка въ гр. Варна. г. Каравановъ е въгъпилъ вече въ должността си, която върваме съ достойнство ще занимава, понеже е билъ и по рано като канцинеръ въ сѫщия клонъ. Поздравяваме г. Каравановъ съ новата му дѣлжностъ.

На 15 т. м. Министъра на Вът. Дѣла г. Д. Плѣтковъ, идящъ отъ г. Ловечъ пристига въ градътъ ни. На 2 килом. край града, до Касаменовата воденица, той бѣ посрѣдъната отъ доста приятели, които го поздравиха още тамъ съ добре дошли въ градътъ ни. За квартира на г. Министъра, бѣ опредѣлена къщата на г. Върбанъ Хр. Скловъ, видецъ Плѣвенски гражданинъ и търговецъ на храни. На другиий денъ т. е. 16 г. Министъра слѣдъ като направи нуждната ревизия въ Окр. Управление, пристига въ разните учреждения, разните депутации отъ града и околните села. Една отъ важните депутации бѣ тая на търговците за храни въ градътъ ни, кояго г. Министъра пристига и е послушалъ съ подобащо внимание и имъ е обещалъ, че до колкото допускатъ законите на страната ще ги удовлетвори въ исканията имъ. Слѣдъ обѣдъ г. Министъ-

ра има дълакъ разговоръ съ своите приятели въ Общинското Управление по разни обществени въпроси, съ които той се раздѣли въ 5 часа и съ част от тъхъ, при валиение на благоверен дъждъ замина за тухашната гара, отъ гдѣто въ часа 5:40 м. съ бързия пощен. влакъ си замина за София.

— Колкото работите по постройката на Мавзолея напрѣдват, толко-ва повѣче урѣжданието на кѫщата музеумъ, въ память на „Царь Освободителя“, въ градът ни се занимава и почти нищо, може да се каже се не върши, както ни се вижда, едва ли се прави нѣщо тая година. Едно което е сторено до сега, то е че окопнитѣ кѫщи, които се отчуждават за расширение и урегулование на дворното място, около кѫщата музеумъ се оцѣниха и повечето отъ притежателите имъ ги испразниха, т. е. на тѣзи на които се даде зоръ отъ Окр. Управление и Общината да ги испразнатъ, че щѣди да ги соревватъ, а и до днесъ нищо се не върше съ тѣхъ. Тѣзи испразнени кѫщи сѫ изоставени на сѫдбата на произвола, безъ да се даже пазятъ отъ некого, а притежателите имъ ходятъ по чуждите кѫщи и плащатъ киръ на настѣнъ отъ тѣхъ кѫщи и то защо, защото нѣма управление. Сумитѣ за заплашанието на отчуждението кѫщи биле отпуснати отъ давна, а се не исплатиха на притежателите, та да могатъ и тѣ до гдѣто е врѣме да си построятъ или пъкъ купятъ други кѫщи, аще настѣни зи-ма и нѣкой отъ тѣхъ рискуватъ да останатъ по полянитѣ и бѣзъ кѫщи и бѣзъ пари, защо е тая галиматия и отъ гдѣ проистича тя съ тия кѫщи не знаемъ. Защо се не управи тая работа на една или друга страна, като имъ се исплатятъ кѫщите и се соринатъ или поне се пазятъ. Не такично е тѣй, що притежателите да гдѣтъ, че кѫщите имъ още не заплатени, а станали свърталаща на разни дѣца и хора като пустоши. Ще видимъ какво ще стане по на сете и ще се повѣрнемъ по обстоятелствено по тоя въпросъ.

— По Селско Общинските ни изводи съ указъ № 259, публикуванъ въ брой 149 на „Държавни вѣстникъ“ се свикватъ избирателите отъ всички селски общини на 15 Августъ т. г., да си избератъ членове за общинските съвети, попечѣ Мандата на сегашните истици. Прѣдъ видъ, че общинските управления, не само по селата а по градовете сѫ едни отъ най-блеските, съ които се сношава населението по всѣка работа и прѣди да се отиди въ общинското управление е не възможно да се отиде другадѣ, по-пакъ отъ тамъ се дава началото и отъ тамъ имено ще зависи успѣха на всѣко едно село отдѣлно, то за да се управлява добре или зле едно село зависи много отъ лицата, които се поставатъ на чело на това управление. Ние считаме за умѣстно да посвѣтваме нашите приятели членове на Нар. Либералната партия да се згро-ниратъ и си избератъ хора честни и съветни, като не пропускатъ да взематъ и по единъ двама членове отъ други политически фракции, които да бдятъ като контролъ въ дѣйствията на властуващите и се покаже на нашите политически противници, че властуващата партия не е толкова его-истка като тѣхъ, да растурватъ по 3—4 пакъ единъ съветъ, само защото не сѫ избрани тѣхни партитански. Нѣка видятъ тѣ, че Нар. Либералната Партия е рѣшила да се не отдѣля отъ принципите на строго и справедливо Конституционно управление, което е полѣзно за всички слоеви на обществото.

— Единъ въпросъ който иска по-скоропшото си разрешение е въпросъ по застрояването на общинското място прѣдъ пожарн. команда, което цѣнно място вѣчно може да стои не оползотворено, а при това така зеющу и расфърлено и то тѣкмо въ най-добрия центръ на градът ни. Ний мислимъ, че общински ни съветъ, трѣбва сериозно да помисли по тоя въпросъ, защото грѣхъ ще е ако се държи още това място така. Както слушаме Банка „Напрѣдъкъ“ въ градътъ ни, имала вѣзможността и желанието да направи на това място или сѫдебна палата или

пакъ нѣкой другъ доходенъ имотъ, подъ концесия за известно число години, слѣдъ който срокъ ще остане на общината ни единъ европейенъ доходъ. Въ единъ отъ слѣдующите си броеве ще се повѣрнемъ по обстоятелствено по тоя въпросъ, който върваме, не малко интересува съгражданите ни.

— Въ послѣдният брой на вѣстникът ни съ специална статия повдигнахме въпроса по заграбеното общинско място заедно съ кладенца „Смилювецъ“ отъ С. Гетовъ п. кметъ, обаче, завчера заминахме тамъ и виждаме освѣнъ че не е направено нищо отъ гдѣто трѣба, за разграждане на заграбеното място и освобождане на кладенца, който отъ незапамятно врѣме е биль и трѣба да бдѣ обще достояние на всекиго, но напротивъ въроятно като на пукъ на гражданинъ да се строи още една постройка по направление и близо до самото място. По поводъ на това мюзизина гражданини запитватъ и се интересуватъ да знаятъ, на какво основание е завладено това общо място отъ Гетовъ? Общината ли му го е продала или той своеизвестно го е завладелъ?

Ако и общината му го е продала, то кога и за каква нужда? Ако пакъ е завладено отъ него своеизвестно, то какво мисли да прави общината за оцяване на общинските интереси? Думата има кметството ни.

— Въ брой 135 отъ 23/VI п. г. на ст. 2-ра колона 3-та на уважаемия „Български Търговски Вѣтникъ“ срѣщаме слѣдното антресонце, което тукъ прѣнечатваме изцѣло: „Край на бунта на абитетентъ отъ Плѣвенското Дѣржавно Земед. училище.

Министерството на търговията и земедѣлието, както се учимъ, е извѣстило телеграфически дирекцията на туй училище, че то утвѣрждава рѣщението й относително изключването на находящите се въ стачка ученици — абитетенти. Ще бдѣтъ да допустятъ обаче, да дѣржатъ зрѣлостъ изпить въ началото на идущата учебна година, всички онези отъ тѣхъ, които пакъ юсно до края на първата половина на мѣсецъ Августъ подадѣтъ заявление за тая цѣлъ. Не ще съмнение процесе, че този край на горният инцидентъ бѣше най-желателниятъ, защото етъ него и управлението и учениците — макаръ, че както се вижда, исканата отъ министерска анкета не е била въ тѣхна полза. — могатъ да се считатъ удовѣтворени.

По сѫщия прѣдметъ ни съобщаватъ отъ Плѣвенъ: „Отъ щатилната провѣрка, които министерските пратеници направиха, явно се установи, че вината е въ учениците и че ималъ прѣсть въ тая работа и единъ отъ учителите, за които не ще съмнение, че министерството ще му даде прѣличното наказание. Завчера се завѣрнаха на докладъ при министра пратениците и днесъ на 21/VI сѣдѣтъ обѣдъ, посѣдѣва отъ М-ръ Генадиевъ телеграма до дирекцията съ слѣдующето съдѣржание:

„Удобрява рѣшението на учителски съветъ по исключването на цѣлии III курсъ съ право да подадѣтъ заявления на ново до 15 Августъ и въ началото на учебната година да дѣржатъ матуритетен изпитъ. — Постѣпната на М-ръ Генадиевъ е справедлива и затова авторитета и дисциплината въ училището.“

(Б. Р.) Има думата камарилата около в. „Бдителъ“.

— Получихме една дописка отъ града, въ който ни се расправя, че за общински пъдари на лозята биле поставени отъ срана на Общинското Управление нѣкой си Гоци Ивановъ и Кръстю Ивановъ (Калеята), на които се плащало отъ общината, но тѣ вмѣсто да пазятъ, единъ отъ тѣхъ копаеъ лозето на С. Гетовъ, а другия на Блажо Ганковъ, които постянно се памирали въ колибите на лозята имъ. Това, ако е истена ний нѣма освѣнъ да обрѣнемъ вниманието които се слѣдва да прѣстанатъ тѣхъ работи, които колкото сѫничожни толкова се компрометирающи за хората, които ги вършатъ. Ний върваме че г. Кмета ще обрѣне сериозното си внимание на тия работи.

РАЗНИ

— Якостта на Японеца. Макаръ и на глѣдъ кже, едва ли не джуджета, Японецъ еж една физическа и умственна развита раса. Тѣзи имъ качествата еж длѣжатъ на строгият имъ и много редовенъ животъ. Тѣ правятъ всѣки денъ гимнастически упражнения и еж крайно икономичанъ въ покупките си. Японски войникъ има меси като: корди силни, и вънрѣдна сила память; една отъ тайните на тѣзи тѣхна умственна и физическа висока стойка падъ много Азияти и Европейски раси е много употребление на водата външно и вътрѣшно. Японеца често пакъ испива на денъ до 4—5 кила вода, а колкото за баните имъ, еж за подържане; кпнть се при свободно врѣме нѣколько пакъ, и веднага слѣдъ тоplitъ бани се подлагатъ на студенъ душъ. Изобщо тѣ еж здрави; а що е това болестъ „ревматизъ“ — тая дума се не чува въ Япония. — Японецъ много обичатъ да се излагатъ на отворено небе и на чистъ въздухъ. Употребление на алкохолни пития и разните видове наркотини, тютюнъ, емфии и прочее еж много умѣрени въ нѣкои области и не сѫществуватъ, Наистина, че Японецъ еж прѣвъходенъ примеръ за много западни народи. —

— Десетохилядно картино дѣрво. Въ Тибетъ отъ врѣме на врѣме се прѣскатъ чудесни историйки за едно мистериозно дѣрво, което тамъ наричатъ „Дѣрвото на десетъ хилядъ картини“. Пакъти, които сѫ го видѣли, расправятъ, че на всѣко едно листо отъ това свѧщено дѣрво по клонките и по стеблото му има нарисани букви отъ Тибетската азбука и много картички отъ религиозенъ характеръ. Наскоро се е узнало, че голѣма сума пари сѫ паднали въ Тибетъ само отъ продажбата на листа и клонките на това дѣрво. Ботанистъ се се усмивали на това дѣрво и много сѫ го подигравали като е отричали сѫществуванието на такова дѣрво до като най послѣ сѫ го и открили.

Напослѣдъкъ тайната на това дѣрво е била открыта отъ единъ будистъ обрѣтъ въ Християнинъ. Его какво било. Въ едно село Лусса (Тибетъ) имало единъ манастиръ, въ който живѣли три хиляди ламисти — будистки свѧщеници, за подрѣжката на които било трѣбало грамадна сума пари, като источникъ за които било изнамѣренъ това дѣрво. Верѣдъ една пролѣтна лунна ношъ единъ отъ Ламистите слази отъ манастиръ, отива въ гората, гдѣто е това свѧщено дѣрво и съ голѣмо число разноформенни пекати въ видъ като щемили, на които има изляни букви отъ Тибетската азбука, и съ едно особено мастило изписватъ листата на това дѣрво, а по клонките му и кората на стеблото му изрисува разни рисунки на свѧщениците и други много символически знаци. Така написани и изнапечатани листата на това дѣрво се продаватъ скъпо и скъпо на слѣпвѣрущи будисти и парите добивани се употребяватъ за поддрѣжане на тая грамадна Ламистка армия. — Забѣлѣжително е и това, че картинките не се повторятъ, а се правятъ съвсемъ нови за нови листа и кори.

ВАЖНО ЗА ДОМАКИНКИТЕ

Всѣкоя домакинка безъ всѣ-
какви познания може да боя-
дисва прѣѣда, вълнени платове,
памучни платове, специално пар-
циали за черги съ пристигналите

бой въ магазинъ „Хигея“ — Плѣ-
венъ. Съ 20 ст. може да се
боядисва около 1 кгр. прѣїда.

Магазинъ „Хигея“ прѣпоръ-
ча сѫщо Царската синка за пране
въ торбички, Борансъ зи колос-
ване на бѣли дрѣхи, който ги
прави корави и лъскави по 10
ст. торбичката, Руски сапуни и
парфуми, карамели и пр.

Съ почитание:
9—10 Л. Константиновъ.

Обявления отъ сѫдебните пристави

№ 4767

Извѣстявамъ, че отъ 3 Августъ до 3 Септември т. г. до 5 часъ слѣдъ пладне ще се продава на публиченъ търгъ въ канцеларията ми въ гр. Плѣвенъ слѣдующия недвижимъ имотъ находящъ се въ Плѣвниското землище, а именно:

1) Деветъ (9) декара 6 ара отъ една нива въ мястността „Бъчвата“ цѣлата отъ 13 декара 6 ара при сѫдѣди: Тодоръ Цанковъ и отъ дѣвѣ страни пакъ оцѣнени описаните само 9 дек. 6 ара за 90 лева.

Горния имотъ принадлежи на Ламби Ив. Качармазовъ отъ гр. Плѣвенъ заложенъ продава се по взисканието на Банка „Нацрѣдъкъ“ отъ гр. Плѣвенъ за 190 л. лихвите и разноските по исполнителния листъ № 3796 издаденъ отъ I Плѣв. Мир. Сдѣдия.

Наддаванието ще почне отъ първоначалната цѣна.

Раздаеждането книжата и наддаванието може да става всѣки присъственъ денъ и часъ въ канцеларията ми.

гр. Плѣвенъ, 17/VII 1904 год.

I Сдѣд. Приставъ: Ив. Бугиловъ, 1—1

ОБЯВЛЕНИЕ отъ I Плѣв. Фин. Приставъ

№ 174

Явявамъ на интересуващите се, че на 31-дай денъ отъ двукратното публикуване настоящето въ вѣстникъ „Плѣвенски Извѣстия“ ще продавамъ въ канцеларията на Г. Джабинската сел. община слѣдующия недвижимъ имотъ, принадлежащъ на Панчо Кънчовъ отъ с. Г. Джабинъ, за погашение дълга му къмъ хазната на сума 372 лева, заповѣдъ № 794, издадена отъ Министерството на Търговията и Земедѣлието, а именно:

1) Нива въ мястността „Сухо селище“ отъ 8 декара и 3 ара при сѫдѣди: Вено Иотковъ, Маринъ Даковъ и пакъ оцѣнена за 80 лева; 2) Нива въ мястността „Беглишка ливада“ отъ 6 декара и 5 ара, при сѫдѣди: Ради Николовъ, В. Миковъ, Хр. Кънчовъ и пакъ оцѣнена за 60 лева; 3) Нива въ мястността „Бошкова могила“ отъ 7 декара и 7 ара, при сѫдѣди: Илия Диловъ, Хр. Пановъ и Крачунъ Илиевъ оцѣнена за 80 лева; 4) Нива въ мястността „Шосето“ отъ 11 декара и 7 ара, при сѫдѣди: Вълю Диловъ, Хр. Кънчовъ и Цаню Миковъ, оцѣнена за 150 лева.

Имотътъ е собственъ на дължника. Продажбата ще се извѣрши по правилата, изложени въ чл. чл. 1004 — 1028 отъ Гражд. Сдѣлонпроизводство.

Ако въ продължение на 24 ч. отъ присъжданието се яви нѣкой и нададе 5% проданъта се възобновява и продлжава още на слѣдующия подиръ това присъственъ денъ часъ до 5 слѣдъ пладнѣ, подиръ изминуванието на който срокъ имотъ се присъжда окончателно върху оногово, който е наддалъ най-голѣма цѣна.

Желаещите да купатъ могатъ да се явяватъ въ канцеларията ми всѣки присъственъ денъ и часъ за да прѣглеждатъ книжата и да наддаватъ.

гр. Плѣвенъ, 30/IV 1904 год.

Фин. Приставъ: П. В. Литовъ, 2—2

АКЦИОНЕРНА БАНКА „НА ПРѢДЪКЪ“ ВЪ ГР. ПЛЪВЕНЪ.**БАЛАНСЪ**

СКЛЮЧЕНЪ НА 30 ЮНИЙ 1904 ГОДИНА.

ДА ДАВА**ДА ЗЕМА**

	Среб. лева	Златни лева		Среб. лева	Златни лева
1 Невнесенъ капиталъ		2362 —	1 Капиталъ		1000000
2 Портфейлъ	12190 —	180737 15	2 Държавенъ данъкъ	6 72	
3 Скотирани полици	63670 81	5707 55	3 Недвижимъ имотъ	4182 10	
4 Заеми срѣщу цѣнни книги	4810 —	172186 30	4 Срочни влогове	57008 67	62925 95
5 Ипотекарни заеми	15639 48	84559 28	5 Безсрочни влогове	18189 25	38519 05
6 Движимъ имотъ	25 30	5054 90	6 Ажо	16714 —	
7 Гербови марки	483 —		7 Запасенъ фондъ		22012 —
8 Недвижимъ имотъ		5408 —	8 Дивидентъ		2049 —
9 Скотирани ефекти	266 90	1884 43	9 Кредитори	26721 85	20715 42
10 Депозирани ефекти	24205 65	319943 05	10 Дивидентъ за 1903 година	7170 —	
11 Банкови разноски	8150 48	305 —	11 Съдебно възнаграждение	358 85	
12 Лихви за 1909 година	46 60		12 Лихвени текущи сметки	35619 80	
13 Съдебни длъжници	48562 25	92621 10	13 Глоби	9 40	244 20
14 Лихви за 1905 година	1946 67	1032 45	14 Дадени гаранции	2500 —	
15 „ 1906 „	1461 66	800 70	15 Депозанти	12973 22	301504 80
16 „ 1907 „	366 60	699 40	16 Лихви и комисионни	58241 73	
17 „ 1908 „	235 30	52 50			
18 Разни длъжници	3386 44	3133 85			
19 Специални текущи сметки	10458 33	371992 34			
20 Съдебно възнаграждение		55 —			
21 Чужди полици за събирание	6814 52	12944 61			
22 Акции и облигации	170 —	21684 23			
23 Лихвени текущи сметки		181859 32			
24 Лихви и комисионни		1794 24			
25 Каса		17958 62			
	202889 99	1484776 02		232525 59	1455140 42

Провѣрители: П. НЕНКОВЪ, С. Н. ЯНКОВЪ.

**ПЕЧАТНИЦАТА „НАДѢЖДА“
на
КАРАБЕЛЕВЪ, КАРАИВАНОВЪ & ИГНАТИЕВЪ
въ гр. Плѣвенъ**

е снабдена съ разни нови български и френски букви
и изящни украсения.

Приема да печати вѣстници, списания,
брошури, разни канцеларски и търгов-
ски книжа и др.

РАБОТА ЧИСТА И БЪРЗА

ЦѢНИ УМѢРЕНИ

Печатницата се помѣщава въ магазията на г. Савва
Ивановъ, до „Александровската“ аптека на г. Францъ
Хорачекъ, улица „Александрова“ № 649.